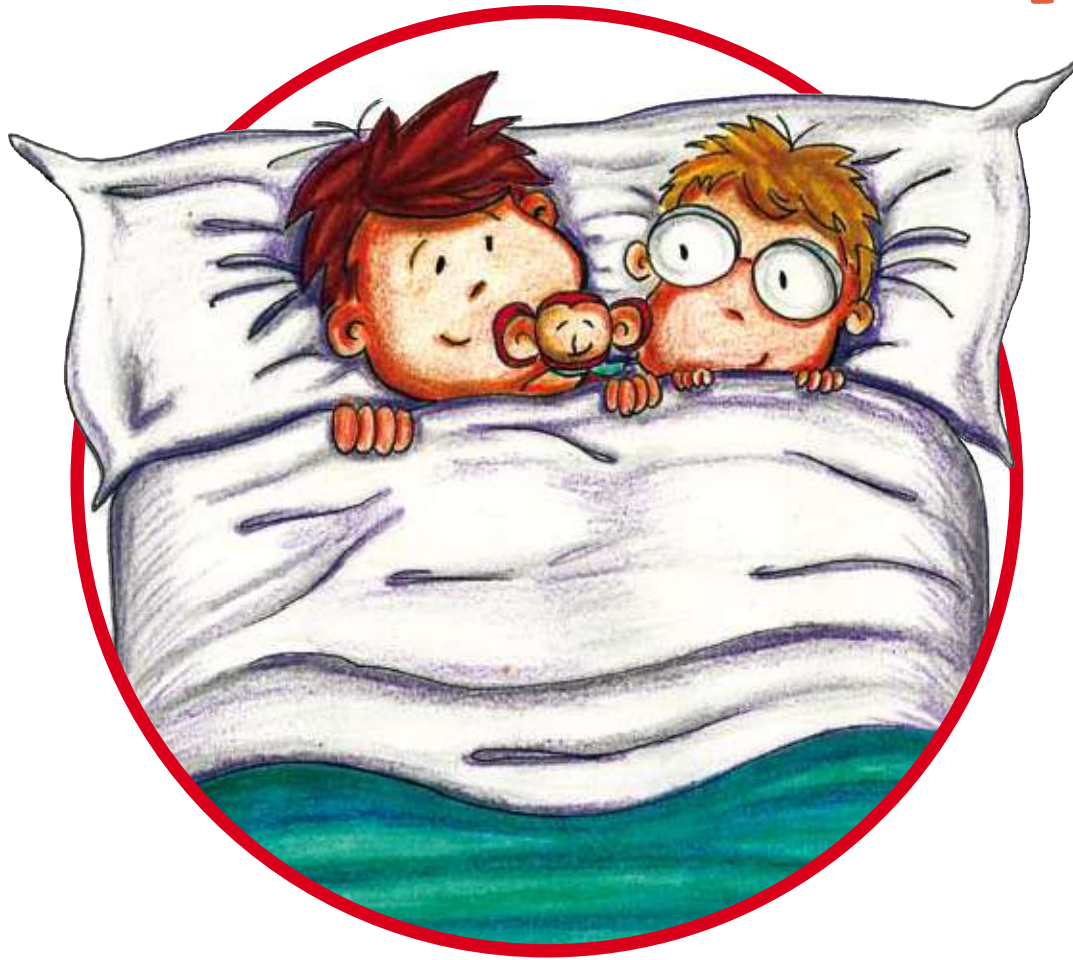

Text: Elena Martín Jiménez • Il·lustracions: Olga Grande Mieza

El meu superheroi no té capa

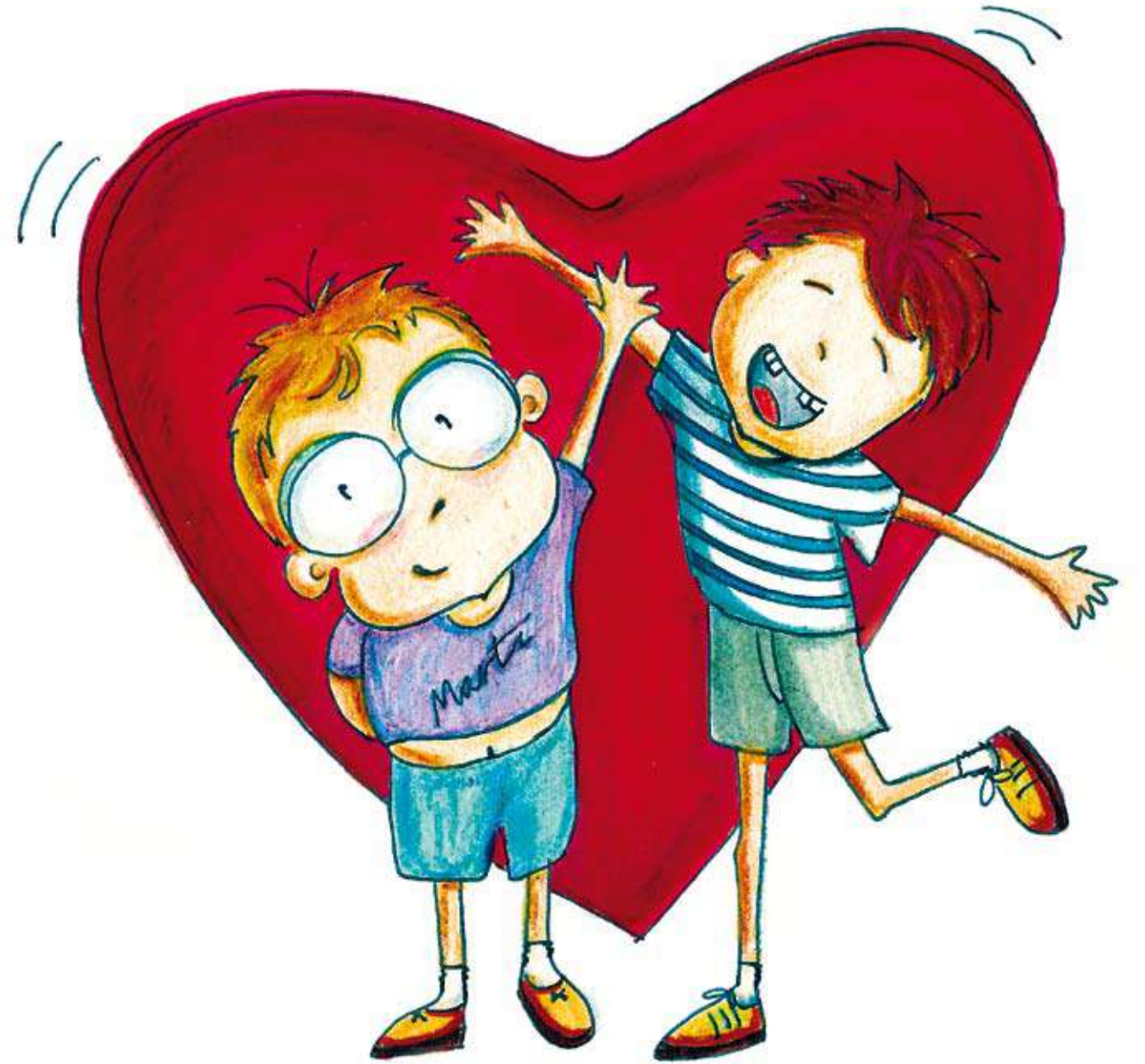
Mútua Terrassa

El meu
superheroi
no té capa

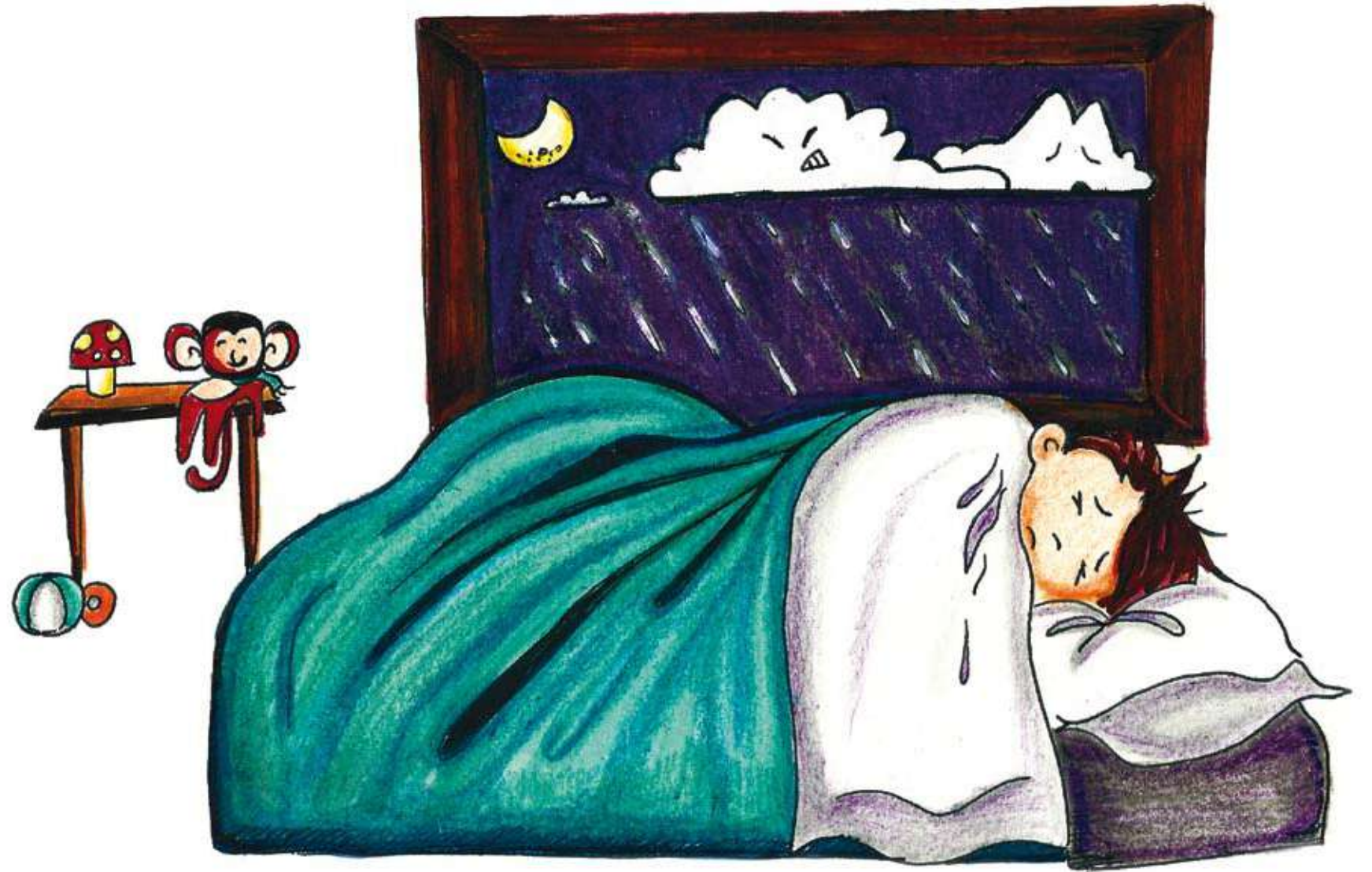

Mútua Terrassa

Hola! Em dic Martí i tinc cinc anys.
El meu germà es diu Jofre i en té
vuit. Ell és molt especial per a mi.
Ens estimem molt.

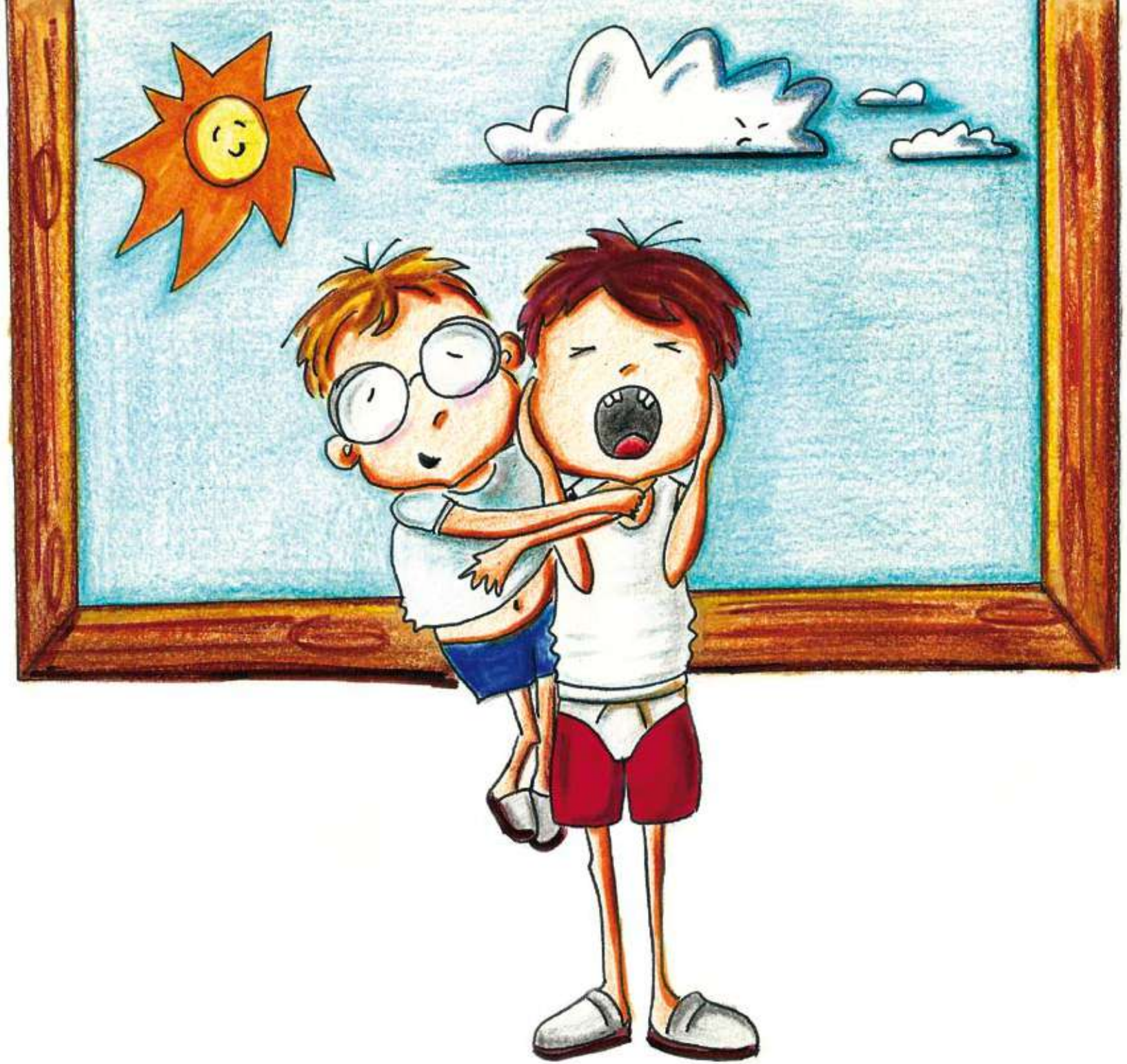

Avui, en Jofre s'ha llevat de sobte. Plou a bots i barrals. S'ha amagat sota els llençols quan ha sentit un tro molt estrident. No li agrada la pluja. Té molta por.

Sempre estic al seu costat. L'abraço. Li dic que no es preocupi. Aviat passarà i sortirà el sol. Li encanta el sol. Encara me'n recordo de l'estiu passat quan es passava tot el dia a la platja fent castells amb el cubell vermell.

—Martí! Jofre! El sopar és a taula! —va cridar la mare.

El Martí segueix recordant aquell dia d'estiu:

—Jofre, no et pots acabar tota la sorra de la platja per fer el castell! —li va dir el Martí.

—Sí, castell gran —va respondre el Jofre.

Entre la mare i el Martí el van convèncer i van aconseguir marxar.

No va dormir gaire, aquella nit. Pensava que vindria un fort vent i s'emportaria tota la sorra. Vaig abraçar-lo i vam cantar la cançó del «Petit peix». La mare ens la canta des que érem nadons. Sempre que el Jofre està inquiet o preocupat l'hi canto i així s'acaba adormint.

El Jofre té els seus rituals: quan és l'hora de llevar-se, li costa molt. Agafa ben fort l'Ot, un mico de plàstic vermell que li vam regalar. Quan l'Ot no té ganes de llevar-se, el Jofre tampoc. Ens vestim a correuita, tot i que de vegades el Jofre s'entesta a posar-se els calçotets per sobre dels pantalons.

El Jofre va cap al menjador caminant d'esquena i llençant l'Ot enlaire fins a arribar a la taula per esmorzar. Prenen llet amb cacau i tres galetes, ni dues ni quatre. El Jofre en vol tres i les col·loca una al costat de l'altra, com si fos un tren de vapor.

Els pares ens acompanyen fins a la parada del bus i ens recull l'Alba, que és la monitora.

—Al Jofre li agrada seure a la tercera fila i sempre al costat de la finestra —explica el Martí.

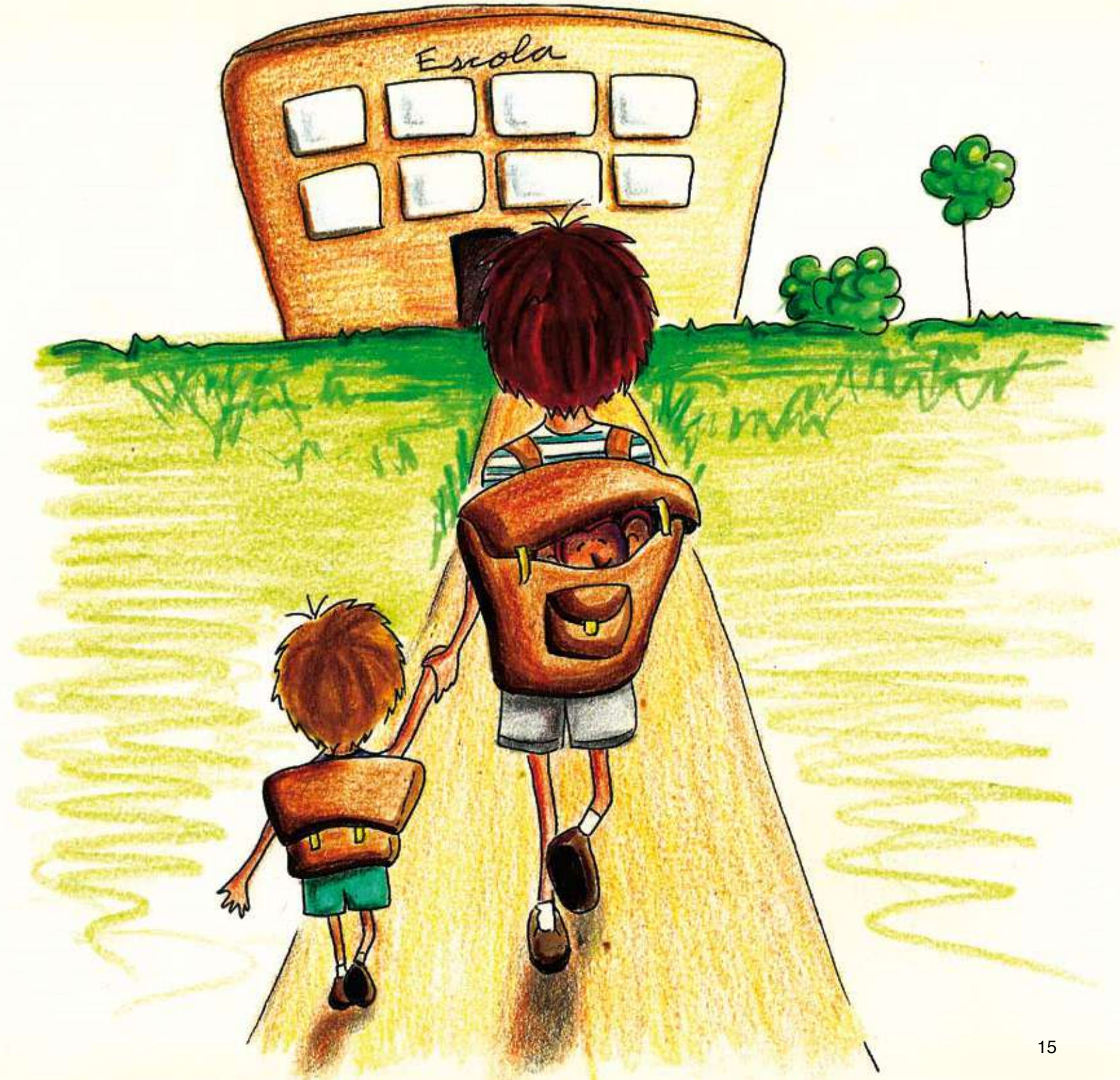
—Un cotxe vermell —diu el Jofre, rient.

—Un altre! I un altre! —li contesta el Martí.

—Un drac ferotge per la boca treu foc!
Treu foc...! —Canten el Jofre i el Martí a l'uníson fins a arribar a la porta de l'escola—. No menja pa ni menja coca, treu foc!
Treu foc...!

L'acompanyo a la classe dels coets i ens veiem a la sortida. Al Jofre li agrada anar a l'escola. A l'Ot també i, a vegades, l'acompanya amagat a la motxilla. Són molt bons amics.

A l'hora de sortir de l'escola, el Jofre surt corrent a fer-li molts petons a la mare. Li deixa la cara vermella com un tomàquet.

Tornem a casa i ens banyem. Fem bombolles de sabó. L'Ot ens vigila que no vesseem l'aigua de la banyera i la mare ens prepara el sopar.

Sopem aviat i anem a dormir tots
tres cantant la cançó del «Petit peix».

El Jofre és molt especial. És el meu germà gran, és autista i sempre té un gran somriure... tot i que no surti el seu estimat sol.

Text: Elena Martín Jiménez
Il·lustracions: Olga Grande Mieza

Idea temàtica, edició i coordinació del projecte:
Serveis Corporatius de Comunicació de MútuaTerrassa

© MútuaTerrassa
c/ Sant Antoni, 32. 08221 Terrassa
www.mutuaterassa.es

Editorial Miquel A. Salvatella, s.a.
c/ Sant Agustí, 8. 08012 Barcelona
www.salvatella.com

Primera edició: abril del 2018
ISBN: 978-84-17091-51-4

Dipòsit legal: B 10051-2018
Imprimeix: Derra

Amb la col·laboració del Comitè Mútua i Societat

Qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra només pot ser efectuada amb l'autorització dels titulars, amb excepció prevista per la llei. Dirigeixi's a CEDRO (Centro Español de Derechos Reprográficos) si necessita fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47).

El meu superheroï no té capa

El conte de Sant Jordi d'aquest any tracta sobre la integració social dels infants amb problemes emocionals i de conducta. I, més concretament, se centra en el Trastorn de l'Espectre Autista (TEA), una alteració neurobiològica del desenvolupament que es manifesta durant els tres primers anys de vida i que perdura al llarg de tot el cicle vital.

La història d'enguany ens aproxima a la realitat del Jofre, un nen autista de vuit anys. A través de la figura del seu germà i de les relacions que s'estableixen entre ells, el conte deixa entreveure alguns dels trets associats a aquest trastorn –les deficiències en termes d'interacció social i els patrons restrictius i repetitius del comportament– i els mostra com a quotidians i perfectament assimilats en el si de la seva família.

Prendre consciència sobre aquesta realitat, contribuir a desestigmatitzar-la i ajudar a normalitzar l'encaix d'aquests infants amb la societat són els objectius que persegueix aquesta història, la qual forma part de la col·lecció de contes que des de l'any 2010 edita MútuaTerrassa coincidint amb la Diada de Sant Jordi.

MútuaTerrassa

ISBN 978-84-17091-51-4

9 788417 091514